

დანიელის წიგნი — ნომერი ჩვიდმეტი

წინასწარმეტყველური კავშირები: ნაბუქოდონოსორის ოქროს ქანდაკება და კვირა დღის კანონი

Jeff Pippenger

2023-12-12

და უაიტი ხშირად დურას ველზე აღმართულ ოქროს ქანდაკებას კვირის კანონს აიგივებს.

„კერპის შაბათი აღიმართა, როგორც ოქროს ქანდაკება აღიმართა დურას ველზე. და როგორც ბაბილონის მეფე ნაბუქოდონოსორმა გამოსცა ბრძანება, რომ ყველა, ვინც არ მოიდრეკდა მუხლს და არ ეთაყვანებოდა ამ ქანდაკებას, მოკლულიყო, ასევე გამოცხადდება დადგენილება, რომ ყველა, ვინც არ მიაგებს პატივს კვირის ინსტიტუტს, დაისჯება პატიმრობითა და სიკვდილით. ამგვარად, უფლის შაბათი ფეხქვეშ ითელება. მაგრამ უფალმა განაცხადა: „ვაი მათ, რომელნიც უსამართლო დადგენილებებს ადგენენ და წერენ შევიწროებას, რაც დააწესეს“ [ესაია 10:1]. [ცეფანია 1:14–18; 2:1–3, quoted.]“ Manuscript Releases, volume 14, 91.

ამ კონკრეტულ მონაკვეთში და უაიტი მიმართავს სოფონიას წიგნს და, ამით, იგი ამატებს დანიელის მეორე და მესამე თავების წინასწარმეტყველურ კავშირს. სოფონია აღნიშნავს, რომ ღვთის ხალხი უნდა შეიკრიბოს დადგენილებამდე. იგი ასევე მიუთითებს საყვირის უწყებაზე, რომელიც არის გამაფრთხილებელი უწყების სიმბოლო, მიმართული ქალაქების (სახელმწიფოების) და კომუნიტების (ეკლესიების) წინააღმდეგ. იგი მიუთითებს შეკრებაზე, რომელიც არის „შვიდგზის“ ელემენტი და ხდება მაშინ, როდესაც ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის ლოცვა აღევლინება. იგი მიუთითებს „ერს, რომელიც სასურველი არ არის“, და ამავე დროს ხაზს უსვამს ღვთის აღმასრულებელი სამსჯავროს მოახლოებას, რომელიც იწყება კვირა კანონის დროს და ძლიერდება ქრისტეს მეორედ მოსვლამდე.

კვირა დღის კანონის დადგენილებას წინ უსწრებს მხეცის ხატის ჩამოყალიბება. მხეცის ხატის ჩამოყალიბება არის ხილული გამოცდა, რომელიც წინ აღუდგება ღვთის იმ ხალხს, რომელმაც მანამდე საკვების შესახებ გამოცდა გაიარა. დადგენილებამდე, რომელიც მესამეა (ლაკმუსის სინჯი), ღვთის ხალხი, რომელსაც სოფონია მოიხსენიებს როგორც „ერს, რომელიც სასურველი არ არის“, მოწოდებულია ერთად შეიკრიბოს. ეზეკიელის პირველი წინასწარმეტყველება არის შეკრების უწყება, მაგრამ იგი სრულდება მხოლოდ მათთვის, ვინც ცნობიერია თავისი გაფანტული მდგომარეობისა და აღავლენს ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის ლოცვას, როგორც დანიელმა მოიქცა მეცხრე თავში.

უფლის დიდი დღე ახლოა, ახლოა და ძლიერად ჩქარობს, თვით უფლის დღის ხმა: იქ ძლიერი კაციც მწარედ იყვრება. ის დღე არის რისხვის დღე, გასაჭირისა და შეჭირვების დღე, განადგურებისა და მოოხრების დღე, სიბნელისა და წყვდიადის დღე, ღრუბლებისა და წყვდიადით დაფარულობის დღე, ბუკისა და განგაშის დღე

გამაგრებულ ქალაქთა წინააღმდეგ და მაღალი გოდლების წინააღმდეგ. და მოვაველენ კაცთაზე შეჭირვებას, ისე რომ ბრმეებით ივლიან, რადგან შესცოდეს უფალს; და მათი სისხლი მტვერით დაიღვრება, და მათი ხორცი ნაკელივით იქნება. ვერც მათი ვერცხლი და ვერც მათი ოქრო ვერ იხსნის მათ უფლის რისხვის დღეს; არამედ მთელი ქვეყანა შეიჭმება მისი მოშურნეობის ცეცხლით, რადგან იგი სწრაფ აღსასრულს მოუვლენს ქვეყნის ყველა მკვიდრს. შეიკრიბეთ, დიახ, შეიკრიბეთ, ჰოი ერო, არასასურველო; ვიდრე განჩინება აღსრულდება, ვიდრე დღე ბზესავით ჩაივლის, ვიდრე უფლის მძვინვარე რისხვა მოვა თქვენზე, ვიდრე უფლის რისხვის დღე მოვა თქვენზე. ეძიეთ უფალი, ქვეყნის ყოველნო მდაბალნო, რომელთაც მისი სამართალი აღასრულეთ; ეძიეთ სიმაართლე, ეძიეთ მდაბლობა: იქნებ დაიფაროთ უფლის რისხვის დღეს. სოფონია 1:14–2:3.

წმიდა წერილებში „მძლავრი კაცი“ არის ძალის მქონე კაცი, ხოლო „მძლავრი კაცის“ პირველი მოხსენიება არის გედეონი.

და მოვიდა უფლის ანგელოზი და დაჯდა მუხის ქვეშ, რომელიც ოფრაში იყო, იოაშ აბიეზრელს რომ ეკუთვნოდა; ხოლო მისი ძე გედეონი საწნახელთან ხორბალს ლეწავდა, რათა მიდიანელთათვის დაემალა. და გამოეცხადა მას უფლის ანგელოზი და უთხრა მას: უფალი შენთან არის, ძლიერო და მამაცო კაცი. და უთხრა მას გედეონმა: ოჰ, ჩემო უფალო, თუ უფალი ჩვენთან არის, მაშ, რატომ დაგვატყდა თავს ყოველივე ეს? და სად არის ყველა მისი სასწაული, რომელთა შესახებაც ჩვენი მამები გვიამბობდნენ და ამბობდნენ: განა უფალმა არ ამოგვიყვანა ეგვიპტიდან? ახლა კი უფალმა მიგვატოვა და მიდიანელთა ხელში ჩაგვადო. და უფალმა შეხედა მას და უთხრა: წადი ამ შენი ძალით, და იხსნი ისრაელს მიდიანელთა ხელიდან; განა მე არ გგზავნი? და უთხრა მას: ოჰ, ჩემო უფალო, რით ვიხსნი ისრაელს? აჰა, ჩემი საგვარეულო ღარიბია მანასეში, და მე უმცირესი ვარ მამაჩემის სახლში. და უთხრა მას უფალმა: უეჭველად მე შენთან ვიქნები, და შენ მიდიანელებს როგორც ერთ კაცს, ისე დასცემ. მსაჯულთა 6:11–16.

სოფონიაში ძლევამოსილი კაცი, რომელიც აგრეთვე გედეონია, მწარედ უნდა ღაღადებდეს. სიტყვა „ღაღადი“ უკანასკნელ დღეებში შუალამის ღაღადის სიმბოლოა, ხოლო სიტყვა „მწარე“ მართალი აღშფოთების გამომხატველია. გედეონი, ანუ სოფონიას „ძლევამოსილი კაცი“, იმ ელიას უწყების სიმბოლოა, რომელსაც ეკისრება პასუხისმგებლობა, უჩვენოს ღვთის ხალხს მათი ცოდვები და, რა თქმა უნდა, მათი მამების ცოდვებიც.

იღადადე მთელის ძალით, ნუ დაიზოგავ თავს; საყვირით აღამაღლე შენი ხმა და აუწყე ჩემს ერს მათი დანაშაული და იაკობის სახლს — მათი ცოდვები. ესაია 58:1.

ყველა წინასწარმეტყველი უკანასკნელ დღეებში ერთმანეთთან თანხმობაშია; ამიტომ ესაიას საყვირის უწყებაც იმავე „ღაღადია“, რაც სოფონიას ძლევამოსილი კაცისაა, რომელიც გედეონია; და ყველა ისინი უკანასკნელ დღეებში ელია მაცნესა და მის საქმეს მიუთითებენ. ესაიასთან შემდეგი მუხლები მათ ცოდვებს თავდაჯერებულ კადნიერებად გამოავლენს, რადგან სჯერათ, რომ სინამდვილეში უფალს სცემენ თავყვანს და ემსახურებიან.

მაინც ყოველდღე მეძებენ მე და ხარობენ ჩემი გზების შეცნობით, ვითარცა ერი, რომელიც სიმაღლეს იქმნოდა და არ მიატოვა თავისი ღმერთის განჩინება; მთხოვენ მე სამართლიანობის განჩინებებს; ხარობენ ღმერთთან მიახლოებით. ესაია 58:2.

მღევამოსილი კაცის მწარე ღალადი არის შუაღამის ღალადის უწყება, რომელიც მოიცავს გამოცხადებას იმისა, რომ 2020 წლის 18 ივლისი იყო უფლის წინააღმდეგ ჩადენილი კადნიერი ცოდვა, რომლისთვისაც აუცილებელია მონანიება და აღსარება. შუაღამის ღალადის უწყების ძირითადი არსი არის მხეცის ხატის ჩამოყალიბება და ამის შემდგომ ისლამის მიერ შეერთებულ შტატებზე, ხოლო შემდეგ მთელ მსოფლიოზე მოტანილი სამსჯავრო.

როდესაც ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის ლოცვა აღსრულდება გამოცხადების მეთერთმეტე თავის სამნახევარდღიანი უდაბნოს დასასრულს, ძვირფასი და უღირსი განცალკევდებიან. ბრძენთ და უგუნურთ ან ექნებათ ოქროს ზეთი, ან არ ექნებათ, და იმ დროს ისინი გედეონის „ერთ კაცად“ იქნებიან. სოფონიას თანახმად, კვირადღის კანონის განკარგულებამდე, გედეონი, რომელიც არის ელია, რომელიც არის ეზეკიელი, რომელიც არის ძლიერი კაცი, წარადგენს შუაღამის ძახილის უწყებას, იმ სიმწარესთან ერთად, რომელიც ღვთის ხალხისთვის მათი ცოდვის ჩვენებაში მდგომარეობს — კერძოდ, მათი მონაწილეობა 2020 წლის 18 ივლისის წინასწარმეტყველებაში და მათი გაუმართლებელი მცდელობა, გაემართლებინათ თავიანთი წინასწარმეტყველება მას შემდეგ, რაც იგი სრულად ჩაიშალა.

სოფონია მიუთითებს ღვთის ხალხის შეკრებაზე უკანასკნელ დღეებში, რომელიც წინ უსწრებს კვირადღის კანონის შესახებ დადგენილებას. ეს შეკრება ასევე წარმოდგენილია ეზეკიელის პირველი წინასწარმეტყველებით ოცდამეშვიდე თავში.

ამიტომ ვიწინასწარმეტყველე, როგორც ნაბრძანები მქონდა; და როცა ვიწინასწარმეტყველებდი, გაისმა ხმა, და აჰა, მოხდა შერხევა, და ძვლები შეერთდნენ, თითოეული ძვალი თავის ძვალს. და როცა შევხედე, აჰა, მათზე ამოვიდა მარღვები და ხორცი, და ზემოდან კანი გადაეფარათ; მაგრამ სუნთქვა არ იყო მათში. ეზეკიელი 37:7, 8.

ეზეკიელმა უწინასწარმეტყველა იმ გამომშრალ ძვლებს, რომლებიც მკვდარნი ეყარნენ იმ ქალაქის ქუჩაში, გამოცხადების მეთერთმეტე თავში, სადაც ჩვენი უფალიც ჯვარს აცვეს. ისინი პირველად შეიკრიბებიან ერთად.

და მათი გვამები დაეყრება იმ დიდი ქალაქის ქუჩაზე, რომელსაც სულიერი მნიშვნელობით ეწოდება სოდომი და ეგვიპტე, სადაც ჩვენი უფალიც ჯვარს აცვეს. და ხალხთაგან, ტომთაგან, ენათაგან და ერებათაგან იხილავენ მათ გვამებს სამ დღეს და ნახევარს, და არ დაუშვებენ, რომ მათი გვამები სამარხებში დაიდოს. და დედამიწაზე მცხოვრებნი გაიხარებენ მათ გამო, იმხიარულებენ და ძღვენს გაუგზავნიან ერთმანეთს, რადგან ეს ორი წინასწარმეტყველი ტანჯავდა დედამიწაზე მცხოვრებთ. გამოცხადება 11:8–10.

ისინი იკრიბებიან მაშინ, როცა სამი და ნახევარი დღე დასასრულს უახლოვდება. ეს სამი და ნახევარი დღე წარმოადგენს მათეს ოცდამეხუთე თავის დაყოვნების დროს,

მაგრამ ამავე დროს იგი არის ლევანთა ოცდამეექვსე თავის „შვიდი ჟამის“ გაფანტვაც. ისინი, ვინც შეკრებილნი არიან, უწინ გაფანტულნი იყვნენ, და სოფონია მათ „არასასურველ ერად“ მოიხსენიებს. ერი, რომელიც არასასურველია, არის ისინი, ვინც მკვდარი იყვნენ ქუჩებში, მაშინ როცა ქვეყნიერება მათ მკვდარ სხეულებზე ხარობდა, მაგრამ რომლებიც ერთად იკრიბებიან და შემდეგ იქცევიან იმ ერად, რომელიც უკანასკნელი დღეების დრაკონის ძალის თავდასხმის სამიზნეა, იმათი, ვინც თავიანთ მეთაურად ტვიროსის მეძავს აღამაღლებენ.

ასაფის გალობა, ანუ ფსალმუნი. ნუ დადუმდები, ღმერთო; ნუ შეიკავებ მდუმარებას და ნუ იქნები უძრავად, ღმერთო. რადგან, აჰა, შენმა მტრებმა შფოთი აღძრეს, და შენმა მოძულეებმა თავი აღიმადლეს. მზაკვრული თათბირი გამართეს შენი ერის წინააღმდეგ და განიზრახეს შენს დაფარულთა წინააღმდეგ. თქვეს: მოდიოთ, მოვსპოთ ისინი, რომ აღარ იყვნენ ერად, რათა ისრაელის სახელი მეტად აღარ იხსენიებოდეს. რადგან ერთსულოვნად ითათბირეს; შენს წინააღმდეგ შეკრულან კავშირში. ფსალმუნი 83:1–5.

მათი განზრახვაა ბოლო დღეების სულიერი ისრაელი აიყვანონ და ნაბუქოდონოსორის ცეცხლოვან ღუმელში ჩააგდონ. როდესაც მკვდარი ძვლები პირველად ესმენენ ესაიას „ხმას“, რომელიც შუაღამის ღალადის უწყებას ქადაგებს, ისინი ჯერ კიდევ სამნახევარი დღის უდაბნოში იმყოფებიან. შემდეგ მათ უნდა აირჩიონ, მიიღონ თუ უარყონ ის ნუგეშისმცემელი, რომლის გამოგზავნასაც ქრისტე დაჰპირდა, და რომელიც ამხელს მათ 2020 წლის 18 ივლისის ცოდვაში.

ანუგემეთ, ანუგემეთ ჩემი ერი, ამბობს თქვენი ღმერთი. ელაპარაკეთ იერუსალიმს გულითადად და შეჰღალადეთ მას, რომ დასრულებულია მისი ბრძოლა, მიტევებულია მისი ურჯულოება; რადგან უფლის ხელიდან ორმაგი მიიღო ყველა თავისი ცოდვისათვის. ხმა მღალადებლისა უდაბნოში: გაამზადეთ უფლის გზა, გაასწორეთ უდაბნოში ჩვენი ღმერთის საუფლო გზა. ყოველი ველი ამაღლდება, და ყოველი მთა და ბორცვი დადაბლდება; მრუდე გასწორდება და უსწორმასწორო ადგილები ვაკედ იქცევა. და უფლის დიდება გამოცხადდება, და ყოველი ხორციელი ერთად იხილავს მას, რადგან უფლის ბაგემ წარმოთქვა ეს. ესაია 40:1–5.

უდაბნოში მღალადებელი ხმის საქმის განმსაზღვრელი ეს მონაკვეთი მეტად დაწვრილებით ინფორმაციას შეიცავს. მისი უწყება დაფუძნებული იქნება ქრისტეს ხასიათის გამოცხადებაზე, როგორც ეს წარმოდგენილია იმ ფაქტით, რომ გამოვლინდება „დიდება“, რომელიც ქრისტეს ხასიათს წარმოადგენს. იესო ქრისტეს გამოცხადება, რომელიც მაღლის ჟამის დახურვის წინ უშუალოდ იხსნება, არის ქრისტეს ხასიათის გახსნა, როგორც ეს წარმოდგენილია მისი ხასიათის იმ ელემენტით, რომელიც წარმოდგენილია, როგორც ალფა და ომეგა. აგრეთვე გამოცხადდება, რომ მისი ხასიათი არის „ჭეშმარიტება“.

კიდევ ერთი დეტალი ის არის, რომ როდესაც ხმა იწყებს ღალადს, იგი ჯერ კიდევ იმ სამნახევარი დღის უდაბნოშია, რადგან იგი უდაბნოში ღალადებს. წინასწარმეტყველურად, როდესაც მისი საქმე იწყება, ორი მოწმე ჯერ კიდევ მკვდარია იმ ქუჩაზე, რომელიც ეზეკიელის ველზე გადის. კიდევ ერთი კონკრეტული ფაქტია,

რომ როდესაც ხმა იწყებს თავის საქმეს, მთელ მსოფლიოს ექნება წვდომა ამ უწყებაზე. კიდევ ერთი დაკვირვებაა, რომ ეს უწყება უკანასკნელი დღეების პერიოდში ეძლევა, როდესაც ქრისტე შლის ასორმოცდაოთხი ათასის ცოდვებს, რადგან მათი ურჯულოება მიტევებულია. სამწუხარო ფაქტი, რომელიც აგრეთვე ცხადდება „სტრიქონზე სტრიქონი,“ არის ის, რომ მხოლოდ ისინი, ვინც სახარების მოთხოვნებს აკმაყოფილებენ, მიიღებენ იმ მიტევებას, რომელიც იმ ისტორიაში სრულდება.

მხოლოდ ისინი, ვინც უპასუხებენ ლევიათა წიგნის ოცდამეექვსე თავის ლოცვასთან დაკავშირებულ მოთხოვნებს, მიიღებენ თავიანთი ცოდვებისა და თავიანთი მამების ცოდვების წაშლას, რადგან მათ მიღებული ექნებათ „ორმაგი ყველა მისი ცოდვისათვის.“ უფლის „ხელი,“ რომელიც დაკავშირებულია მათ ცოდვებთან და მათი მამების ცოდვებთან, პირველი იმედგაცრუების სიმბოლოა, როდესაც უფალმა თავისი ხელი დააფარა იმ შეცდომას, რომელმაც პირველი იმედგაცრუება წარმოშვა. მილერიტულ ისტორიაში მისმა ხელმა აღკვეთა, რომ ღვთის ხალხს დაფარული ჭეშმარიტება დაენახა. მისმა ხელმა იმ ისტორიაში მისი ღვთიური განგებულება წარმოადგინა. უკანასკნელ დღეებში მისი ხელი წარმოადგენს ღვთის მიერ გამოცხადებული ჭეშმარიტების უარყოფას ღვთის ხალხის მიერ, და მისი ხელი მაშინ მის ღვთიურ სამსჯავროს წარმოადგენს.

ეზეკიელის პირველი წინასწარმეტყველების ხმით მკვდრები შეერთებულნი იქმნებიან, მაგრამ ჯერ კიდევ არ დგანან, როგორც ძლიერი ლაშქარი. ამას აღასრულებს ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავის მეორე წინასწარმეტყველება, როდესაც მოაქვს სუნთქვა, რომელიც მოდის ოთხი ქარიდან.

მაშინ მითხრა მან მე: უწინასწარმეტყველე ქარს, უწინასწარმეტყველე, ძეო კაცისა, და უთხარი ქარს: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მოდი ოთხი ქარიდან, ჰოი სუნთქვა, და შთაბერე ამ დახოცილთ, რათა იცოცხლონ. და ვიწინასწარმეტყველე, როგორც მიბრძანა მან, და შევიდა მათში სუნთქვა, და გაცოცხლდნენ, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე — უაღრესად დიდი ლაშქარი. მაშინ მითხრა მან მე: ძეო კაცისა, ეს ძვლები ისრაელის მთელი სახლია; აჰა, ისინი ამბობენ: ჩვენი ძვლები გამშრალია და ჩვენი სასოება დაკარგულია; ჩვენ მოწყვეტილნი ვართ ჩვენი წილიდან. ამიტომ იწინასწარმეტყველე და უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, ჩემო ხალხო, მე გავხსნი თქვენს საფლავებს, და ამოგიყვანთ თქვენი საფლავებიდან, და მიგიყვანთ ისრაელის მიწაზე. და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი, როცა გავხსნი თქვენს საფლავებს, ჩემო ხალხო, და ამოგიყვანთ თქვენი საფლავებიდან; და ჩავდებ ჩემს სულს თქვენში, და იცოცხლებთ, და დაგამკვიდრებთ თქვენსავე მიწაზე; მაშინ შეიცნობთ, რომ მე, უფალმა, ვთქვი ეს და აღვასრულე, ამბობს უფალი. ეზეკიელი 37:9–14.

ეზეკიელის წინასწარმეტყველების ის სუნთქვა არის დაბეჭდვის უწყება, რადგან იგი მოდის ოთხი ქარისაგან.

ამის შემდეგ ვიხილე ოთხი ანგელოზი, რომლებიც დედამიწის ოთხ კუთხეზე იდგნენ და იკავებდნენ დედამიწის ოთხ ქარს, რათა ქარი არ დაბერილიყო არც დედამიწაზე, არც ზღვაზე და არც ერთ ხეზე. და ვიხილე სხვა ანგელოზი,

აღმოსავლეთიდან ამომავალი, რომელსაც ცოცხალი ღვთის ბეჭედი ჰქონდა; და მან დიდი ხმით შეჰღალადა იმ ოთხ ანგელოზს, რომელთაც მიცემული ჰქონდათ, დაეზიანებინათ დედამიწა და ზღვა, და თქვა: ნუ დააზიანებთ არც დედამიწას, არც ზღვას და არც ხეებს, ვიდრე ბეჭედს დავასვამთ ჩვენი ღვთის მსახურებს შუბლზე. გამოცხადება 7:1-3.

ოთხი ქარი აღმოსავლეთიდან აღიმგრის, და წინასწარმეტყველურად ისლამი არის როგორც „აღმოსავლეთის ქარი“, ასევე „აღმოსავლეთის ძენი“. ეზეკიელის „სუნთქვა“, რომელიც ჩამოყალიბებულ სხეულებს „დიდსა და უაღრესად მრავალრიცხოვან ლაშქრად“ გარდაქმნის, არის ის უწყება, რომელიც ას ორმოცდაოთხ ათასს ბეჭდავს. გამოცხადების მეშვიდე თავის დამბეჭდავი უწყება აღმოსავლეთიდან აღმოცენდება. ეს უწყება შუალადის ღაღადის უწყებაა, და სოფონია მას განსაზღვრავს როგორც საყვირის „განგაშს გამაგრებული ქალაქების წინააღმდეგ და მაღალი გოდოლების წინააღმდეგ.“

კომპი ეკლესიის სიმბოლოა.

„იგავში სახლის პატრონი წარმოადგენდა ღმერთს, ვენახი — იუდეველ ერს, ხოლო ზღუდე — საღვთო რჯულს, რომელიც მათი დაცვა იყო. კომპი ტაძრის სიმბოლო იყო.“ The Desire of Ages, 597.

ქალაქი ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში სამეფოს ნიშნავს. პაპობა არის „ბაბილონი“, „ის დიდი ქალაქი“. საფრანგეთი და შემდგომში შეერთებული შტატები არიან „დიდი ქალაქი“ — „სოდომისა და ეგვიპტისა“. იერუსალიმი არის „დიდი ქალაქი“, რომელიც ზეციდან ჩამოდის. სოფონიას უწყება ქალაქებისა და კომპების წინააღმდეგ არის, ანუ ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთების წინააღმდეგ, რაც განმარტებით მხეცის ხატებაა. ეს არის დანიელის მეორე თავის „საიდუმლო“ უწყება.

კვირის კანონის დეკრეტის წინარე ხანაში, ესე იგი დანიელის მესამე თავის ნებუქადნეცარის ოქროს კერპის გამოცდის ჟამს, მკვდარი სხეულები იღვიძებენ და ძლიერ ლაშქრად გარდაიქმნებიან, რათა გამოაცხადონ ცნობა, რომელიც ამოიცნობს და წინ აღუდგება ეკლესიისა და სახელმწიფოს კავშირის ჩამოყალიბებას, და ამასთანავე ამოიცნობს, რომ ისლამი არის განგებით დადგენილი იარაღი, რომელსაც ღმერთი იყენებს თავისი სამსჯავროს აღსასრულებლად იმათზე, ვინც კვირადღის თაყვანისცემას აიძულებს, როგორც ამას წარსულ ისტორიაშიც იქმოდა. ცნობა აცხადებს, რომ როდესაც ხატი სრულად ჩამოყალიბდება და მხეცის ნიშანს ამოქმედებს, მაშინ სამსჯავრო აღსრულდება.

დანიელის მესამე თავში არ არის პირდაპირი მითითება მხეცის ხატებაზე, რომელიც საკვირაო კანონის დროს წარმოიშობა და სრულ სიმწიფეს აღწევს, მაგრამ ვერ იარსებებს მესამე უწყება პირველისა და მეორის გარეშე, რადგან დანიელის მეორე თავი აუცილებლად უნდა იყოს ჩართული იმ ჭეშმარიტებათა გამოცხადებაში, რომლებიც დანიელის მესამე თავშია წარმოდგენილი. მეორე თავში ხატის სიზმართან დაკავშირებული „საიდუმლო“ ამოაცნობინებს ღვთის ხალხს ნაბუქოდონოსორის მხეცის ხატის სიცოცხლისა და სიკვდილის მნიშვნელობის მქონე შედეგებს.

განწმედილი ლოგიკა მოითხოვს, რომ როდესაც ნაბუქოდონოსორმა გადაწყვიტა, თავისი ოქროს კერპისათვის კურთხევის ცერემონია მოეწყო, კერპი წინასწარ უნდა აშენებულიყო, ხოლო მუსიკოსებს უნდა გაეცარჯიშათ ის მუსიკა, რომელსაც ცერემონიაზე დაუკრავდნენ. საჭირო იყო წინასწარი სამზადისი, მშენებლობა, რომელიც დროის გარკვეულ მონაკვეთში მიმდინარეობდა: გათხრები, საძირკვლის ჩაყრა, ხარაჩოები და მუშების მოსვლა-წასვლა; და ეს სამზადისი იყო ნაბუქოდონოსორის სიზმრის ხატის ჩამოყალიბება, მაგრამ ნაბუქოდონოსორის ქედმაღლობამ განაჩინა, რომ გამოესახა მხოლოდ ერთი მხეცი და არა ბიბლიური წინასწარმეტყველების ყველა სამეფო. ამ ხატის აგება არის ის გამოცდა, რომელიც ღვთის ხალხმა უნდა გაიაროს მადლის ვადის დახურვამდე და დაბეჭდვამდე, ვიდრე მუსიკა აჟღერდებოდეს.

განწმედილი ლოგიკა ასევე გვიჩვენებს, რომ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო არ იყვნენ ერთადერთი ებრაელი მონები, რომელთაც იხილეს ოქროს კერპის კურთხევისათვის წინასწარი მზადების მიმდინარეობა. ისინი უბრალოდ იყვნენ ერთადერთი ებრაელები, რომლებმაც გაიაზრეს ამ მზადების მნიშვნელობა, როგორც სიცოცხლისა და სიკვდილის შესახებ გაფრთხილება, და მოამზადეს თავიანთი პირადი მზადება მომავალი კრიზისისათვის.

ამ სტატიის დასაწყისში მოყვანილ დასში და უაიტი არა მხოლოდ ათანაბრებს სოფონიას განკარგულებას ნაბუქოდონოსორის ოქროს ქანდაკებასთან და საკვირაო კანონს, არამედ იგი ასევე მიუთითებს ესაიას უსამართლო განკარგულებაზე.

ვაი მათ, ვინც უსამართლო განჩინებებს ადგენს და მძიმე ჩაგვრას წერს, რაც დაუწყესებიათ, რათა სამართალს მოარიდონ გაჭირვებულნი და უფლება წაართვან ჩემი ხალხის ღარიბებს, რათა ქვრივები მათი ნადავლი იყვნენ და ობლები გაძარცვონ! და რას იზამთ მოხედვის დღეს და აოხრებაში, რომელიც შორიდან მოვა? ვისთან გაიქცევით შეწევნისათვის? და სად დატოვებთ თქვენს დიდებას? ესაია 10:1-3.

ესაიას „უსამართლო განჩინება“ არის საკვირაო კანონი, და იგი არის „მონახულების დღე“ და „გაპარტახება“ შეერთებული შტატებისთვის, რადგან „ეროვნულ განდგომილებას“ მოსდევს „ეროვნული დაღუპვა“. ესაიას თანახმად, საკვირაო კანონთან, რომელიც ასევე ნაბუქოდონოსორის ოქროს ქანდაკებაა, „გაპარტახება“ „შორიდან მოვა“.

ეს გაიხსენეთ და კაცურად მოიქცით; კვლავ მოიტანეთ გულში, ო, ურჩნოებო. გაიხსენეთ ძველი დროის უწინდელი საქმეები, რადგან მე ვარ ღმერთი და სხვა არავინ არის; მე ვარ ღმერთი და არავინ მემსგავსება მე, რომელიც დასაბამიდანვე ვაუწყებ დასასრულს და ძველი დროიდან — იმას, რაც ჯერ არ მომხდარა; ვამბობ: ჩემი განზრახვა აღსრულდება და ყოველ ჩემს ნებას შევასრულებ; რომელიც აღმოსავლეთიდან მოვუხმობ მტაცებელ ფრინველს, შორეული ქვეყნიდან — კაცს, რომელიც აღასრულებს ჩემს განზრახვას; დიახ, მე ვთქვი ეს და აღვასრულებ კიდეც; მე განვიზრახე ეს და შევასრულებ კიდეც. მომისმინეთ მე, გულქვავნო, სიმართლისაგან შორს მდგომნო: მე მოვაახლოებ ჩემს სიმართლეს; იგი შორს აღარ

იქნება, და ჩემი ხსნა არ დააყოვნებს; და დავდებ ხსნას სიონში ისრაელისათვის, ჩემი დიდებისათვის. ესაია 46:8–13.

ესაია ამ მონაკვეთს დაყოვნების დროის დასასრულს ათავსებს, რადგან მაშინ მისი „ხსნა“ აღარ „დააყოვნებს“. ეს არის გამოცხადების მეთერთმეტე თავში აღნიშნული სამი დღე-ნახევრის დასასრული. დაყოვნების დროის დასასრული აღინიშნება შუალამის ძახილის უწყების მოსვლით, როდესაც ეზეკიელის დიდი ლაშქარი აღდგება. როდესაც ისინი აღდგებიან, გამოცხადების მეთერთმეტე თავში ისინი დროშად არიან აღმართულნი.

და სამი დღისა და ნახევრის შემდეგ მათში შევიდა ღვთისაგან სიცოცხლის სული, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე; და დიდი შიში დაეცა მათზე, ვინც იხილა ისინი. და მოესმათ ციდან დიდი ხმა, რომელიც ეუბნებოდა მათ: ამოდით აქ. და აღვიდნენ ზეცად ღრუბელში; და მათმა მტრებმა იხილეს ისინი. და იმავე ჟამს მოხდა დიდი მიწისძვრა, და ქალაქის მეათედი დაეცა, და მიწისძვრაში მოიკლა შვიდი ათასი კაცი; ხოლო დანარჩენნი შეძრწუნდნენ და დიდება მისცეს ზეცის ღმერთს. მეორე ვაი წარხდა; და, აჰა, მესამე ვაი მალე მოვა. გამოცხადება 11:11–14.

გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე ცად აღადის როგორც ნიშანი, იმავე ჟამს, როგორც მიწისძვრა, რომელიც არის კვირა დღის კანონი. იმ დროს, ანუ როგორც იოანე ამბობს, „იმ ჟამს“, ესაიას ორმოცდამეექვსე თავის მიხედვით, ღმერთი მოუხმობს „კაცს“, რომელიც აღასრულებს მის განზრახვას და რომელიც აგრეთვე არის „მტაცებელი ფრინველი აღმოსავლეთიდან“. მტაცებელი ფრინველი, ანუ „კაცი“, რომელსაც ღმერთი იყენებს თავისი განზრახვის აღსასრულებლად, მოდის „შორეული ქვეყნიდან“. ესაიას მეათე თავში, „უსამართლო დადგენილების“ დროს, რომელიც არის კვირა დღის კანონი, შეერთებული შტატების „განადგურება“ მოდის „შორიდან“. „აღმოსავლეთი“ ისლამის სიმბოლოა, რადგან წინასწარმეტყველებაში ისინი ორივენი არიან „აღმოსავლეთის ძენი“ და „აღმოსავლეთის ქარი“. „ფრინველი“ წინასწარმეტყველებაში არის რელიგია, როგორც ეს გამოსახულია იმით, რომ ბაბილონი არის ყოველი მძულვარე და უწმინდური ფრინველის სავსე გალია. „მტაცებელი ფრინველი“, რომელიც მოდის აღმოსავლეთში მდებარე შორეული ქვეყნიდან, არის ისლამის რელიგია.

და იგი ძლიერად ილაღადა მტკიცე ხმით და თქვა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი, და იქცა ეშმაკთა სავანედ, ყოველი უწმინდური სულის სამკვიდრებლად და ყოველი უწმინდური და საძულველი ფრინველის გალიად. გამოცხადება 18:2.

თანამედროვე ბაბილონის სამმაგი კავშირი წარმოადგენს მმართველობის სამ ფორმას და აგრეთვე რელიგიის სამ ფორმას. გაერთიანებული ერების რელიგია არის სპირიტუალიზმი, შეერთებული შტატების რელიგია არის განდგომილი პროტესტანტიზმი, ხოლო პაპის რელიგია არის კათოლიციზმი. ყველა ეს რელიგიური მიმართულება ზოგჯერ სიმბოლურად გამოისახება როგორც ქალები, მაგრამ აგრეთვე როგორც ფრინველები. სწორედ გაერთიანებული ერების რელიგიური და პოლიტიკური ძალა, შეერთებული შტატებით როგორც უპირველესი მეფით, დასვამს პაპობას დედამიწის ტახტზე. ზაქარიას წიგნში სწორედ ორი ფრინველი ამკვიდრებს

პაპს, რომელიც მეორე თესალონიკელთა მიმართ ეპისტოლეში მოციქულ პავლეს მიერ იდენტიფიცირებულია როგორც ის „ურჯულო“.

მაშინ ანგელოზი, რომელიც მელაპარაკებოდა, გამოვიდა და მითხრა: ახლა აღაპყარი შენი თვალები და იხილე, რა არის ეს, რაც გამოდის. მე ვკითხე: რა არის ეს? მან მითხრა: ეს არის ეფა, რომელიც გამოდის. და კიდევ თქვა: ეს არის მათი სახე მთელ დედამიწაზე. და აჰა, აიწია ტყვიის ერთი ტალანტი; და ეს არის ქალი, რომელიც ზის ეფას შუაგულში. და მან თქვა: ეს არის უკეთურება. და ჩააგდო იგი ეფას შუაგულში და მის პირზე დააგდო ტყვიის სიმძიმე. მაშინ მე აღვაპყარ თვალები და ვიხილე, და აჰა, გამოვიდნენ ორი ქალი, და ქარი იყო მათ ფრთებში; რადგან ჰქონდათ ფრთები წეროს ფრთების მსგავსი; და ასწიეს ეფა მიწასა და ცას შორის. მაშინ ვუთხარი ანგელოზს, რომელიც მელაპარაკებოდა: საით მიაქვთ ამას ეს ეფა? და მან მითხრა: რომ აუშენონ მას სახლი შინყარის ქვეყანაში; და იგი დამყარდება და იქვე დადგმული იქნება თავისივე სამირკველზე. ზაქარია 5:5–11.

ეფა არის საზომად გამოსაყენებელი კალათა. ის ორი ქალი, რომლებიც დგამენ ეფას, ანუ იმ კალათას, რომლის შუაგულშიც პაპობა ზის, ორი ეკლესიაა. ორი რელიგია აიღებს იმ რელიგიას, რომელიც ბიბლიაში განსაზღვრულია როგორც „ის ურჯულო“, და აუშენებს მას სახლს შინყარის ქვეყანაში. შინყარი ბაბილონის სხვა სახელია, ხოლო კათოლიკური ეკლესია უკანასკნელ დღეებში არის დიდი ბაბილონი.

ორი ქალი, რომლებიც ბაბილონში ბოროტ ქალს „ამკვიდრებენ“, თავიანთ ფრთებში „ქარი“ აქვთ. ეს ქალებიც ფრინველები არიან, რადგან „ფრთები“ აქვთ, ხოლო მათი გამართლება ქალის დადგენისა არის ისლამის „ქარი“, რადგან ისლამი ყოველი კაცის ხელს აერთიანებს. ქალი, რომელიც მაღლა აიტაცება, თავის მომაკვდინებელი ჭრილობის შემდეგ, 1798 წლიდან ეფაში იყო გამოძევილი, რადგან იმ ეფას პირზე, რომელშიც ის იმყოფებოდა, ტყვიის მძიმე სახურავი იყო დადებული. მაგრამ როცა ნაბუქოდონოსორის თაყვანისცემის ცერემონიის მუსიკა იწყება, განდგომილი პროტესტანტიზმისა და სპირიტიზმის ეს ორი ქალი ხსნიან ტყვიის მძიმე სახურავს და მაღლა სწევენ მერვე თავს, რომელიც შვიდთაგანია.

„როცა უკანასკნელ კრიზისს ვუახლოვდებით, სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია, რომ უფლის იარაღთა შორის თანხმობა და ერთობა სუფევდეს. მსოფლიო სავსეა ქარიშხლით, ომითა და უთანხმოებით. თუმცა ერთი მეთაურის ქვეშ — პაპის ძალაუფლების ქვეშ — ხალხი გაერთიანდება, რათა ღმერთს აღუდგეს მისი მოწმეების პიროვნებაში. ეს კავშირი განმტკიცებულია დიდი განდგომილის მიერ. მაშინ, როცა იგი ცდილობს, თავისი აგენტები გააერთიანოს ჭეშმარიტების წინააღმდეგ საბრძოლველად, იმავდროულად იმოქმედებს, რათა დაყოს და მიმოფანტოს მისი დამცველნი. შური, ბოროტი ეჭვები, ბოროტმეტყველება მის მიერ არის წაქეზებული, რათა შუღლი და განხეთქილება წარმოშვას.“ მოწმობანი, ტომი 7, 182.

სამგვარი კავშირი პაპობას აღამაღლებს, როგორც თავს, ვინაიდან მათ განზრახული აქვთ მოსპონ არასასურველი ერი.

რადგან, აჰა, შენი მტრები შფოთს აღძრავენ, და შენს მოძულეთ თავი აღიმადლეს. მზაკვრული ზრახვა შეთხზეს შენი ხალხის წინააღმდეგ და თათბირი გამართეს შენს დაფარულთა წინააღმდეგ. თქვეს: მოდით, მოვსპოთ ისინი, რათა ერი აღარ იყვნენ, და ისრაელის სახელი მეტად აღარ იყოს მოსახსენებელი. ფსალმუნი 83:2-4.

ფრინველი არის რელიგია, ხოლო „აღმოსავლეთიდან მტაცებელი ფრინველი“, რომელსაც ღმერთი მოუწოდებს კვირადღის კანონის „საათში“, როდესაც შუადამის ძახილის უწყება იქადაგება, არის ისლამი. ამიტომაც სწორედ იმავე საათში, როდესაც აღმდგარი მკვდრები, როგორც დროშა, ზეცად აღავლენ, ისლამის „მესამე ვაი“ სწრაფად მოდის. ამიტომაც აცხადებს ესაია მეათე თავის პირველ მუხლში: „ვაი“ მათ, რომელნიც უსამართლო დადგენილებებს ადგენენ. გამოცხადების „ვაიები“ არის ისლამი, ხოლო ისლამი არის განგებითი სამსჯავრო, ანუ იარაღი, ანუ კვერთხი (ესაია 10:5), რომელსაც ღმერთი იყენებს შეერთებული შტატების დასასჯელად კვირადღის თაყვანისცემის იძულებით დასამკვიდრებლად.

ესაიას ორმოცდამეექვსე თავი „აღმოსავლეთიდან მტაცებელ ფრინველს“ განსაზღვრავს როგორც „კაცს, რომელიც აღასრულებს ჩემს განზრახვას“. ეს „კაცი“ არის ისლამი, და მას „შორეული ქვეყნიდან“ ეწოდება, რადგან ღმერთმა „განიზრახა“ გაესამართლებინა შეერთებული შტატები, ხოლო ამის შემდეგ — მსოფლიო, კვირა დღის იძულებითი აღსრულებისათვის, როგორც მან ადრინდელ ჟამს გააკეთა წარმართულ რომთან და პირველ ოთხ საყვირთან, შემდეგ კი პაპურ რომთან მეხუთე და მეექვსე „ვაი“ საყვირების დროს. ესაიას ორმოცდამეექვსე თავში მისი განზრახვაა „აღმოსავლეთიდან მტაცებელი ფრინველის“ მოხმობა, და იგი თავის ხალხს, რომელთაც სურთ მისი განზრახვისა და მიზნის შეცნობა, აუწყებს: „გაიხსენეთ უწინდელი, ძველი მოვლენები: რადგან მე ვარ ღმერთი, და სხვა არავინაა; მე ვარ ღმერთი, და არავინ არის ჩემი მსგავსი, რომელიც დასასრულს დასაწყისიდანვე აცხადებს, და ძველი დროიდან — იმას, რაც ჯერ არ მომხდარა, და ამბობს: ჩემი განზრახვა იდგება, და აღვასრულებ მთელ ჩემს ნებას.“

ესაიას მეათე თავის მესამე მუხლში ესაია აღნუსხავს სამ მნიშვნელოვან კითხვას:

და რას იზამთ განკითხვის დღეს და იმ განადგურების ჟამს, რომელიც შორიდან მოვა? ვისთან გაიქცევით საშველად? და სად დატოვებთ თქვენს დიდებას? ესაია 10:3.

საბოლოო კითხვა მიუთითებს, რომ დიდებული ქვეყანა თავისი დიდებას კარგავს უსამართლო დადგენილების დროს. შეერთებული შტატების დიდება არის კონსტიტუცია, რომელიც კვირადღის კანონით სრულად უქმდება.

„და კონსტიტუცია ხალხს თვითმმართველობის უფლებას უზრუნველჰყოფს, ადგენს რა, რომ ხალხის ხმით არჩეულმა წარმომადგენლებმა უნდა დაადგინონ და აღასრულონ კანონები. ასევე მინიჭებულ იქნა რელიგიური რწმენის თავისუფლება, და ყოველ ადამიანს ნებადართული ჰქონდა, ღმერთისთვის თაყვანი ეცა თავისი სინდისის კარნახის თანახმად. რესპუბლიკანიზმი და პროტესტანტიზმი ერის ფუნდამენტურ პრინციპებად იქცა. ეს პრინციპები მისი ძალისა და კეთილდღეობის

საიდუმლოა.“ The Great Controversy, 441.

ეს არის კონსტიტუცია, რომელიც განსაზღვრავს იმ დიდებას, რომელიც კვირა დღის კანონის დროს მტვერშია დატოვებული.

„როდესაც ერი, რომლისთვისაც ღმერთმა ასეთი საოცარი სახით იმოქმედა და რომელსაც მან ყოვლისშემძლეობის ფარი გადააფარა, მიატოვებს პროტესტანტულ პრინციპებს და თავისი საკანონმდებლო ორგანოს მეშვეობით რომანიზმს ხელს შეუწყობს და მხარს დაუჭერს რელიგიური თავისუფლების შეზღუდვაში, მაშინ ღმერთი თავისი საკუთარი ძალით იმოქმედებს თავისი იმ ხალხისთვის, რომლებიც ჭეშმარიტნი არიან. რომის ტირანია აღსრულდება, მაგრამ ქრისტე ჩვენი თავშესაფარია.“ მოწმობანი მსახურთათვის, 206.

ესაიას „უსამართლო განჩინებისას“, რომელიც არის საკვირაო კანონი, შეერთებული შტატების დიდება ქრება, და იგი დაუყოვნებლივ პასუხობს ესაიას მეორე კითხვას, როდესაც წინასწარმეტყველურად გარბის გაერთიანებულ ერებთან — გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის ათ-მეფიან კონფედერაციასთან — დახმარებისათვის, რათა გაუმკლავდეს მესამე „ვაის“ ისლამის თავდასხმას. სამი კითხვიდან პირველი განსაზღვრავს იმ საკვირაო კანონის მიერ მოტანილი გაპარტახების გარემოებას, რომელიც შეერთებულ შტატებს აიძულებს დაიწყოს თავისი მომდევნო საქმე — მთელი მსოფლიოს იძულება, რომ მიიღოს ეკლესიისა და სახელმწიფოს შერწყმა, როგორც ეს წარმოდგენილია გაერთიანებული ერებისა და კათოლიკური ეკლესიის გაერთიანებით, სადაც პაპი აკონტროლებს ამ უწმინდურ ურთიერთობას. იგი ამ გაპარტახებას უწოდებს „მოხილვის დღეს“. ყველა ეს წინასწარმეტყველური სინამდვილე თანხვდება ნაბუქოდონოსორის მიერ ოქროს კერპის მიძღვნის მსახურებას.

ჩვენ დანიელის მესამე თავს მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ნაბუქოდონოსორისა და ბელშაცარის ისტორიაში ღმერთი დღევანდელ ხალხს ელაპარაკება. სასჯელი, რომელიც ამ დღეებში დედამიწის მკვიდრთ დაატყდებათ, მათი მიერ ნათლის უარყოფის გამო იქნება. სამსჯავროზე ჩვენი მსჯავრდადება იმის გამო კი არ დადგება, რომ შეცდომაში გვიცხოვრია, არამედ იმის გამო, რომ უგულებელვყავით ზეციდან მოვლენილი შესაძლებლობანი ჭეშმარიტების აღმოსაჩენად. ჭეშმარიტების შეცნობის საშუალებანი ყველასათვის ხელმისაწვდომია; მაგრამ, ისევე როგორც ფუფუნებას მიჩვეული და ეგოისტი მეფე, ჩვენ უფრო მეტ ყურადღებას ვაქცევთ იმას, რაც ყურს ატკბობს, თვალს სიამოვნებს და სასას ნეტარებას ანიჭებს, ვიდრე იმას, რაც გონებას ამდიდრებს — ჭეშმარიტების საღვთო საუნჯეებს. სწორედ ჭეშმარიტებით შეგვიძლია ვუპასუხოთ დიდ კითხვას: ‘რა უნდა ვქნა, რომ ვიხსნა?’“ Bible Echo, September 17, 1894.